

ומתערבים עמו כדי להכחיש אותו מפניהם, ומודיעים לו לאדם דברים אחרים, דברים פזובים, עם דבר אמרת.

שבך דרכך הפוך - שאלמלא לא לוזם דבר אמרת, לא יכול לסתור את בזבזו. אף כאן אלו, בין שמעוררים בדברי אמרת ומחייבים אותו ממנה, מודיעים לו דבר אמרת כדי להעמיד את בזבזו. אחר כך מתחפשטים כל אותם (אותו הדבר מתרפס באוותם) הפתחונים שלמטה שאין להם קיימים, ולא מתקייםים, ומודיעים דברים בעולם לכמה אגדים (בעל אלו שלמטה בדוגמת שמהperfודות לחוץ לכמה

אחדים) ולכמה מינים.

מההיכל הזה יוצאות שטי רוחות שמחתפהכות לפעמים לגברים ולפעמים לנשים, ואלו הולכים ומשוטטים בעולם באוויר, וצוחקים עם אנשים בתוך החלום, ונראים לגברים כמו נשים יפות במראה החלום, ונוטלים את תשוקת האדים. אף כך לעשיהם הם נראים בגברים, ואלו נקראות רעה ונגע, כמו שנאמר (חלהים צא) לא תאה אלהיך רעה ונגע.

ואלו נקראות רוחות מחתונות למטה, שיזוצאות מتوز שלהבת האש. שבסבונוסות הרוחות הללו, שלמעלה שבתוון היכל הזה, יוצאות שמי שלហבות אש, ואלו טסות בעולם, ואלו נעשו שטי רוחות כפי שאמרנו, והפל בצד הטעמה הזה. אשרי הצדיקים שנמנעים מהצדדים הלאו ונשمرם מהם, ועל זה בתוכם, (משלו) לשמרך מאשה זרה וגוי. ההייל'ה שליש. ההייל'ה הזה הוא היכל אפל וחושך, ואין בו אור כלל, והוא אפל יותר מהראשונים. וזה שנקרא דום"ה, בוגר השם שנקרא שוג"א. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים.

מניה, ואודעין לייה לבר נש מלין אחרני, מיילין בדיבין, במליה דקשות.

רבך ארוחוי דכדיבא, דאלמלא לא נטיל מליה דקשות, לא יכול לתקנא בדיבוי. אוף הכא אלין, כיון דמתערבי במלוי קשות, ומחייבishi לוון מניה, מודיע לייה מליה דקשות, בגין לקיימא בדיבוי. לבתר מתחפשטי כל אינון (כ"א מתחפשטא היה מליה, באינו) תפאי לחתא, דלית לוון קיומה. ולא מתקיימי, ואודעין מיילין בעילמא, לבמה סטרין (ר"א וכל בני אינו למטה בדברינו רמתפרשאן LCD כפה סטרין) לבמה זייןין.

מהובלא דא, נפקין תריין רוחין, דמתהפקאן, לוּמְנִין גוברין, לוּמְנִין נשיין, ואلين אולין ושתאן בעילמא באוירא, ומייבאנו בבני נשא בגו חלמא, ואת חזון לוון לגורבן, בנסי שפירן בחיזו דחלמא, ונטלי תיאובתא דבר נש. אוף הכי לנשיין, את חזון בגורבן, ואلين אקרין רעה ונגע, כמה דעת אמר (תהלים צא) לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באלה לך.

ואلين אקרין רוחוי תפאי לחתא. דນפקין מגו שלחו בא דאסא. דבר נטליין אלין רוחין דלעילא, די בגו היילא דא, נפקו תרי שלחו כי דאסא, ואلين טсан בעילמא, ותעבידיו אלין תריין רוחין פרקא אמרן, וככלא בסטרא דא מסאבא. זכאין אינון צדייקיא דאתמנען מיטרין אלין ואסתמורי מניהו. ועל (דף רס"ד ע"ב) דא כתיב, (משלו) לשמרך מאשה זרה וגוי.

הובלא תליתאה. היילא דא, איהו היילא דאפיל וחשייה, ולית בה נהורא כלל, ואיהו אפיל יתר מן קדמאי. והאי איהו דאקרי דום"ה, לקלל שמא דאקרי שוג"א.